

СТАРМАЛОМ

ГОДИНА VII.

„Стармалом“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — погодшња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајево: 10 — 5, — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX Porcellangasse, 56.) — Преплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду. — За огласе плаћа се 6 новч. од реда, слова као што су ова и сваки пут 30 новч. за жиг.

Т е л е г р а м и.

Из Берлина у Беч. Jott im Himmel! Zwei Millionen gestohlen! Das ist gewiss ein durchtriebener Jauner.

Ригер „Стармалом“. Бивши у Пешти, угануо сам ногу. Па сад тако шантујем, да ми се цео Праг смеје. У случају, ако се узморам одавде шкизирати, питајте г. Бекића хоће ли г. Максимовићу бити право, ако ме г. Касапиновић за неко време прими међу српске нестабилитете.

М а к е д о н и ј а.

Је л то зрно ма ка што бенђелук пружа
Кад свет не верује у озбиљност мира?
То бенђелук није, — Еуропа преза
Као да је неко по табани дира.

Је л то мала пег а, што ће нестат' брзо,
Чим на брижна лица падне бела праха?
Није пег а, што се белим прахом лечи, —
Јер ја видим амо и сувине страха.

Је ли то облачак, који ће раздуват'
Они благи ветри из трумбете мира?
Та ј' трумбета канда продерана јако,
Ил се смрзла пара, па промукло свира.

Или је то звезда са дугачким репом
Коју народ уме да тумачи просто?
Можда ј' пека звезда. То ће Султан знати,
Јер он је од скора астрономом пост'о.

Ко боље заглели, — види старе јаде
На земљишту где-по јад и не избива.
Превија се нешто и дичи и пишти,
Као љута гуја у процепу жива.

На те јаде горке Еуропа ћути,
Хоће да их ћутом и муком заглуши —

А маслина мира у свемоћној руци
Оборила лишће, кући се и суши.

Сећате л се оног Невесиња мутна,
И то ј' била пег а на зренику мала,
Столетни су боли кроз пег у продрили,
И крв је потекла, да би је опрала.

Пред оваком пегом и данас стојимо —
Данаске се зове Македонска рана;
Али рана рану буди и призива,
А пуно је рана на грудма Балкана.

А Европа ћути, — да л' заиста спава?
Да л' заиста снева о чем радо бунца?
Но мени се чини, мира бити неће
Док не сине светлост правдинога сунца.

Крешимир.

Шетња по Новом Саду.

ССШ.

Прође нам и св. Никола, чудотворац.

Хеј, кад би нешто тај свети отац и чудотворац
да нас живео, ишао по свету и чуда чинио!

Чуда, само чуда би се морала догодити, па да свет овај са вршачким конзисторијалним апаратом заједно у ред дође. Шта ли се ту све пореметило до данас! Ја сумњам, да би обични смртни људи ово заплетено живјете данашњих наших прилика и неприлика били у стању да размрсе, да доведу у ред поремећене тачкове у сахату нашег живота политичког и друштвеног. То би кадар био расправити само какав чудотворац својом моћном руком и својом надчовечанском силом, јер као год кад пукне „федер“ и распу се тачкови и чивијице у сахату што то не могу обични смртни алвадије и грошићари да опет у склад доведу, него мора се наћи какав вешт сајција, тако је и за светску ову поремећеност нуждан какав небесни сајција, који би вештином својом оправио

„Федер“ нашег сложног и заједничког рада, ставио у ред точкове нашег напредовања и углавио чивије наше лепе хармоније у народу и у свету.

Кад би, на прилику, данас свети отац Николај ходио по свету и чудеса чинио, могли би се на њега обратити, да и на нама које нечувено чудо покаже, те да на пример многим слепцима „нотабилитетским“ очи отвори; да из неких великодостојника врага истера; да многу ошугану овцу у нашем православном стаду очисти; да многог „раслабленог“ уредника и сцели; да брод нашег народног „спасенија“ од „кораблекрушепија“ сачува; и да многог безобразног Арију на сабору ишћуша.

Но кад би се баш и решио који чудотворац, да дође међу нас и да нас избави из ове гужве, ја не знам од куда би требао да почне. Он би морао овако комбинирати: Ја видим да је још понајбољи ред и мир међу простим људима, који не знају ни читати ни писати, па с тога би најбоље било, да се писање и читање и другима свима забрани, те ће то много допринети миру, реду и слози: тако дакле пре свега имале би све новине престати излазити, па онда нити би се ко пиљарски свађао и грдио, нити би ко те грдње читао, уз то би се још и сав онај грдни повац, што се на новине троши, могао употребити на благородније и нужније потребе; кад не би било слободно писати и читати, онда не би могли никога уписати у солдате, нити би нам жене могле читати лекције; не би онда било ни порезних књижица, него би се порција онако „од ока“ плаћала, као што је то ђука и до сад чинио; кад се не би смело писати, не би било ни оних песама, као што је „Марсельеза“, „Созат“, „Радо иде Србији у војнике“ и т. д.

које човеку крв муге те у њему којекакве немирне мисли и планове покрећу, те тако ред и мир нарушавају; ни век сле се не би онда писале, а као што ће већини читалаца наших познато бити и оне више пута изазивају смутњу и немир; кад људи не би учили читати и писати, онда не би било ни оних учитеља, што своју општину сваки час министру тужују, те тако наравно опет немир и неред граде; да није слободно писати, не би ђаци и шегрти угљеном и црвеном кредом по новообојадисаним кућама којешта дрљали; да није допуштено и да људи не знају писати, не би човек морао имати пасош кад хоће да иде из Новог Сада у Београд, те кад га зовну телеграфом да иде у Београд на самртну постељу своје брату, не би морао чекати два месеца дана док му стигне пасош од министарства Будапештанског.

Из целог овог разлагања види се, да би у интересу мира и реда и међусобне слоге и хармоније у свету најбоље било, кад људи не би ништа читали ни писали, дакле кад би били сви људи као оних 17 учитеља у Угарској, што као што нас статистика уверава, не знају ни читати ни писати.

УШТИПЦИ.

△ У Бечу је директор ескомптне банке Јаунер покрао преко 2 милијона фр. и побегао. Оштећене партаје спомињаће Јаунера дуго и често, или бар половину његова имена: Јау!

* * *

♫ У Омољци је жена тамошњег српског учитеља са двоје деце прешла у Назарене. Шта ли ће тек од ђака тога г. учитеља да буде?

ПОДЛИСТАК

Никичина љубав.

Хумореска. — Написао Нуктало. —
(Наставак.)

У једном друштву упозна се он са Јозефом. Тада дозна, да се лепа госпођица зове Матилда и да је заиста ћерка једног од најбогатијих трговаца и да се њих двоје т. ј. Јозеф и Матилда страстно љубе. Помоћу Јозефа упозна се он једном на шеталишту и са породицом богатог трговца. Од тада, кадгод би опазио Матилду са њеном мајком на шеталишту, одмах би к њима дошао и тада је према Матилди указивао сву моћ свога лас ања. Она се више пута на њега умиљно смешила а Никици се учинило, да јој је много милокрвнија кад се с њиме разговара него са Јозефом. Учинио му се, да његово ласкање много више има утицаја на њу, него Јозефово.

„Већ ме почиње љубити“ — мишљаше Никица, а у том се још боље уверио, када је Матилдино десно око једном заиграло, баш као да је намигнула на њега; да ли је то она котимице учинила или нехотице, то се Никици није ништа тичало, доста што је сада уверен да га љуби.

Које у учењу а које у забави са госпођицом Матилдом прођоше брзо три недеље.

Јозеф је такођер намислио узети стан код г. Вајса. Шта више, Јозеф је обећао Матилди, да ће ју ујутру поздравити са прозора у новом стану.

Око четири сахата оде Никица ка г. Вајсу. Када је дошао до каније чуо је, како се Вајс с неким погађа а уједно и свађа. По гласу је познао, да је ту Јозеф, који говораше: па ја ћу вам дати више него он. А Вајс му одговара: не могу вам дати ни по коју цену, јер сам му обећао (После неколико дана зучало ње по вароши, да Вајс зато није пустио Јозефа у кућу, што има младу женицу а и иначе је мрзио офицере.) Затим опази Јозефа како љутит изађе из куће и тај дан није се дао више видети. Никица се пак погоди с Вајсом и тај дан усели се у нови стан. Никица је то вече био јако весео, нио је са Мирком то вече онако свјачески, шта више, било је за њега малко и превише. И Матилда је била весела, јер мишљаше, да се Јозеф уселио у нови стан преко пута. Једва чекаше јутро, па да се покаже на прозору. Једини је Јозеф био невесео, што се није могао нагодити са Вајсом.

Јутро је — баш седми сахат — зраци сунчани упрли кроз један комадић откријене завесе на прозору у собу Никичину. Он се пружио по кревету колики је дуг

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

* * *
 † Из Вршца нам се јавља опет нека мапдара.
 Кажу, да је г. Јединац постао мапдаратар!

* * *
 ⊙ Новине јављају, да су Берлински лекари саветовали Бизмарку да иде у Африку. А шта мисле Будапештански лекари, куда ће они г. Тису оправити?

* * *
 ⊕ Које ми уво зуји? Оно од Вршца; мора бити да ћу опет што ново чути одонуд.

* * *
 2 Који ме длан сврби? Десни. Мора бити да ћу опет добити „опомену“ зарад плаћања порције и парохијала.

* * *
 □ Које ми око сузи? Обадва. Мора бити да ћу опет читати какав допис из Папчева.

* * *
 × Она банка у Бечу, што јој је директор однео преко 2 милијона фор. зове се ескомтга. А шта је то ескомт? значи ли то за изгубљени новац да ће опет доћи натраг („es kommt“)? Мени се чини, да би требало да се сад та банка зове: es kommt nicht-банка.

* * *
 ≡ У драго камење спада и овај обични камен, којим се улице калдрмину. Јер кад се заглибим с таљигама у блату, где нема калдрме, те кад се једва извучем и дођем на друм, онда ми је оно камење заоста драго.

* * *
 §. Неки пишу, да су чули, где неки говоре, да је министар наговестио, да ће се — можда — на

на се протеже. „Та све све“ — мишљаше у себи — „само да није тај угурсусе ту. Ја знам да ме већ воле, само јој је тешко на њега заборавити, јер је увек код ње. Ако они на шеталиште, ето ти и њега, где се са својом кебом руче из ког сокачића; бар да оде куда, чисто бч ми свануло.“

Собица је прилична, ал' каква је таква је, само кад је преко пута дражесне Матилде. Устаде из кревета и пре но што се почео облачити открили малко фирангу, да види, како је на улици. Ал' шта опази? Преко пута на прозору стоји Матилда и подупрла своје пунашно лице са својом нежном левом ручицом. У десној руци држаше један леп пукетић, а погледе пуне чежње управила на прозор Никичин. Када је чедо опазило, да се завеса на прозору Никичином помакнула, обли ју румен, насмехну се и лако ману својом нежном ручицом према прозору. Никици почну од радости колена клецати и тада поче благосиљати „фрајлу љубав,“ коју је пре онако исејавас. „Та је л' могуће“ — проговори и са великом брзином настави облачење. „Већ је дочекала, да сам се амо доселио. Ах па још чека, ах како се сада снујдила, ах како ме жељно изчекује! Причекај Матилда, сада ће се твој медени Никица показати на прозору.“

Еко закуца на вратима — био је Мирко. — Мирко

пролеће почети мислити о томе да ли би требало селити се и сазива карловачког сабора.

* * *
 * На новосадској свињској пијаци има овамо патраг у оном корову читав зоолошки музеј од мртвих животиња. Улазак и пролазак је слободан; школска деца, што онуда пролазе плаћају половину (свога живота).

И смешно и жалосно, — ал свакако невешто.

Пан Ригер, мислећи да је већ задобио Мацаре, тура руку (у туђ деп) и немајући ситнијих новаца, поклања им три милиона — Словака.

Словаци се мргоде.

Пан Ригер хоће да се поправи, па издаје Словацима сведоџбу, да они истина много ракије пију, ал зато су ипак изображенији народ од Срба.

Срби машу главом и бележе у рабош.

Пан Ригер. Но, ето видите господо пештанска, како ја скупо плаћам ваше пријатељство! Сад молим сведоџбу, да смо се измирили, споразумели и опријатељили.

Мацари. Сведоџба, коју желите, била је штампана у Бекићевој „Застави“ (она и тако нема друга посла.)

Пан Ригер. У Бекићевој „Застави“ !!!!!!!!!!! — а где још?

Мацари. Нигде више.

Пан Ригер. (Чеше се поврх увета:) Сад ко је грђе насео, — ја или „Застава“?

„Стармали.“ Обоје подједнако.

се јако зачудио, када је у собу ушао и опазио Никицу, како пред њега дотрча говорећи: лакше Мирко, ах та она ме љуби!

Мирко се насмеши. „Амо пожури па ју лепо поздрави, јер сигурно само то очекује.“

Кад се Никица обукао, открили сасвим завеса и жељно погледа на госпођицу Матилду, која у тај мах нешто чудновато изгледаше. Отвори прозори — клањам се госпођице и ништа више није проговорио, јер у тај мах нестаде госпођице са прозора. — Мирко да се укочи од смеја — сигурно се сећао, кога је Матилда очекивала, јер је и он знао, да је и Јозеф тражио овде стан. „Еј Нико“ Нико! то је малер,

„Па нисам ја крив, што су ми тесне ципеле, те је тако дуго чекала на мене.“

„А зар одавно чека?“

„Од седам сахата, а сада је већ три четврт сата на осам. Та имала се и ради чега разсрдити, јер ја као мушко, не би ни на кога тако дуго чекао.“

„Но ти ћеш већ то поправити други пут, а сада да ти кажем ко је дошао поћашњим влаком.“

„Ко је дошао?“

„Хајде погоди.“

„Твој брат?“

„Та Зорњача човеке Божиј.“

Ђира. „Свршен чин — престаје разговор тако веле адвокати „Нашег Добра.“

Спира. „Свршен чин“ је и онда кад ко банкротира; али за то се ипак адвокати примају или да страдалника бране, или да кредитори-ма помогну (ко им пре дође.) „Свршен чин“ је и кад ко које от-ме дедовину, али адвокати ипак

траже суда. „Свршен чин“ је и кад коме разбију главу, али адвокати онда говоре: тужићемо, рекурираћемо, апелираћемо. Још „свршенији је чин“ кад кога невена обесе, па ни онда се не каже „свршен чин“ него се доказује, и кад кад и докаже невиност. — Даклем свако сме тражити правде и помоћи, само Српски народ не.

Ђира. Ђути, Спира, не жести се. Орати Срби видиће, да су то адвокати свога гадног добра, а не брашноци народни. Тако ће им се и одазвати. А слепци за ким пођу онако и прођу.

Проба пера.

LXXIV

Није могло бити друкче.

Завол'о је Прока

Цуру — цветак мали.

Просио је дуго,

Нису му је дали.

Он не хтеде живет'

Сам са својом тугом;

От'ш'о ј' у Паланку,

Па се — венч'о с другом.

„Шта Зорњача ту? па шта није дошао с тобом амо?

„Није му дала ујна, код које је дошао у госте на недељу дана — бар он тако мишљаше — ал ствар се другојачије окренула. Ујна његова мора ради неког посла отпутовати у Ш. к својој пећаци, те захтева, да и Зорњача с њом иде. Дакле само ће данас бити овде Састаћемо се данас после подне код „мирисавог венца“ а ту ћеш зацело застати и Матилду јер знам, да са својим бабом после подне тамо на пиво долази, па ћеш се бар уверити, да ли се ерди или не. А сада сервус до видова.“ —

Никица је једва чекао четири сахата, па да се састане са Зорњачом; ал' осим тога састанка, још је нешто било, што га је вукло к „мирисавом венцу“ та није за Бога шала, тамо ће бити и Матилда. Око пола пет сахата био је Никица код „мирисавог венца.“ Ту застане и Мирка са Зорњачом, где хватају квасац, поред чаше пива. Мирко је пре доласка Никициног приповедио Зорњачи како је Никица заљубљен, и какав му се малер догодио јутрос. Али је прећутао име Матилдино.

„Нешто си ми јако ослабио“ — рече Зорњача — кад се са Никицом састао. „Ваља да се ниси заљубио; та твоје је срце од челика.“

„Мислио сам да је тако, ал' сада сам се о противном уверио; јер ако је истина, да се земља окрће, то је

LXXII

На балу.

Био сам на балу,

Баш у Сентомашу;

Гледао сам чардаш играт'

Пријатеља Јашу:

Бацак'о је ноге

У свом раскалашу.

Не знаш, шта му ј' бешње,

Или „Friss“ ил „Lassu“.

Бог да живи танцмајстора,

Ислијену флашу!

LXXIII

Проширење штемпларине.

Да сам нешто министар,

Ил бар његов друг,

Сећајућ се често

На државни дуг,

Ја би прво штемплу

Проширио круг.

Извиш'о би таки

Закон ево тај:

„Ко истину збори,

Ил истину пише,

Тај је stempelfrei.

Али на лаж сваку

Жиг нека се стави.

Деветкратно с' казни,

Ко то заборави.“

Па да ви'те онда,

Браћо моја драга

Како би нам касе

Биле пуне блага,

Г — д — н.

онда и то истина, да се и ми људи с њом заједно окрећемо, а онда је наравно, да сам се и ја морао заљубити.

Разговарали су се тако и даље, кад наједном намигну Мирко на Зорњачу а овај погледа на врата на која је улазила Матилда са њеним родитељима, с њима је дошао и Јозеф.

„Та где моје лепотице“ проговори Зорњача, „то је она, што сам ти, Нико приповедао, да сам ју видео на лађи, и која ми је срце украла. Морала би ме познати, само да јој се јавим. Ипак сам срећан, само сам се један дан бавио у В — рећи ћу када будем одлазио — и видео сам оно, за чим ми моје срце жуди. Да ми је видети још твоју љубазницу, јер то мора бити нешто особито, онда могу одавде мирном душом отићи.“

Он незнашаше, да је то идол који Никица обожава. Мирко му није хтео казати, да је то она јер хтеде, да га то вече задржи у добром расположењу. Сада је и Никица био на чисто. Знао је да и Зорњача обожава Матилду, али је ипак био утешен тим, што се Зорњача неће дуже овде забављати, хоћу рећи задржавати, јер њега би тешко скинуо с врата, почем Зорњача беше момче да му ни у Патагонији неби нашао пара.

„Познајеш ли се с њима?“ запита Зорњача Никицу.

„Познајем — госпођица станује преко пута мога квартира. Ако си рад можемо ступити к њиховом столу.“

Бука. Јеси л' читао у „Српству“, да је у банатској Суботици поистукао учитеља?

Шука. Бре срећа његова што је то учинио сад, а не доцније на Туцин-дан.

Бука. А шта би било да га је истукао на Туцин-дан?

Шука. Онда би добио од конзисторије чиреве, овако ће пак остати на миру.

Бука. Та да, овако боље с миром него с чиром!

Бука. У Вршцу ће се ово дана давати позоришни комад „Језујита и његов питомац.“

Шука. То не може бити; то ће власт забранити.

Бука. Еда? А коме за љубав?

Шука. Но па за љубав владици и његовом питомцу Емилијану, јер они не маре такве ствари да гледе.

Бука. Јеси л' читао како министар Тиса каже на сабору, да „честит човек не може тражити заштиту код поротног суда.“

Шука. Јесам, па има и право!

Бука. А како то?

Шука. Па ето ви'ш да наше честите људе уреднике Будапештанска порота није „заштитила,“ него их ког на годину, а ког на пет година на Вацко ариште осудила.

Бука. Боме су красна браћа ти Јаупери у Бечу?

Шука. Како?

Бука. Онај један је крив и осуђен био што се

„А зашто не, та и ја сам с њима познат.“ И зацело Зорњачу на мах познадоше. Особито би мило старој госпои, када је Зорњачу опазила, Изпочетка му захваљиваше на некој услузи, коју јој је Зорњача на лађи указао. — Матилда му захваљиваше на крушци, коју је Зорњача госпођици поклониле и коју је тек пре две недеље у сласт појела. „ах како је добра била.“ Сада се и Никица умеша у разговор, јер је опазио, да се гца и невешта чини о јутрашњем догађају, и видео је, да га ипак лепо погледа — елем не срди се. Поче и он фалити неке крушке, које у његовом врту код куће роде и како је баш пре неки дан добио неколико комада поштом.

„Ако је повољи госпођице, бићу тако слободан да вам неколико пошаљем?“

„Биће ми особито мило, јер и мати то воће радо једе.“

Никици је било свеједно, макар ко појео крушке, само када их госпођица прима.

Разговарали су се још о неким стварима а после кренуше сви у неку башту, где ће сви скупа вечерати. Никица је био особито расположен. Матилда се смеши на њега. Уверен је, да више неће бегати са прозора. Зорњача не скида ока са Матилде, заговарају је тако, да и не чује шта Јозеф глагоља. Када је већ и сама видела, да је прешла границе пристојности према Јозефу окрете се

запалило позориште и изгорело толико стотина људи, а овај други покрао преко 2 милијона туђега новца.

Шука. Је л' то све у Бечу било?

Бука. Та да, у цивилизованом свету, а не богме међу нама дивљацима, који не би умели ни избројати без фелера два милијона.

П у с л и ц е.

Нови комесар за насељивиње Чангова зове се Vogelmisza. То толико значи, да ће Чангови пре проплакати од воде, него што ће пропевати од вина.

О Калајевој најновијој здравици, коју је наздравно српској будућности на Балкану, — Застава“ није чула ништа. Ваљда неће да се куцне са господином министром.

У једном бечком кредитном заводу десила се мала проневера од неких два милијуна форинтица. — Добро је што предстојник није имао контролора; јер двојица би могли још и више украсти.

Због ове крађе бечлије су се јако у бригу бациле. Али „Pester Lloyd“ их теши, да је то са свим обична ствар, која се и у другим великим варошима дешава.

О српској депутацији, која је недавно ишла Тиси и Трефору, да их увери о променутом расположењу народњем — о тој депутацији „Застава“ вели, да је то утирање пута, — а ми за сада само видимо обијање прагова.

она према њему и тако га умиљно погледа, да је Никица мислио, е ће се Јозеф сав растопити као алва. Када је опазио, да је Јозеф читав остао, то се је уверио, да није ни Јозеф од шећера, и да је и он човек као и остали, те да се и он околу сунца са земљом окреће. По томе погледу увидио је и Зорњача како акције стоје, ал' ипак не могаше веровати, јер Јозеф изгледаше као шумски комарац. С тога поче га погледима испитивати, неби ли нашао на њему чега, што би могло занети. И пронађе, да му је десно око малко мање од левог. . . .

После вечере растану се. Да би са своје стране ублажили Јозефа, показаше се према породици трговца малко неучтиви, те допустише Јозефу да им он сам буде пратилац. При растанку руковаше се. Никица не хтеде Матилди стиснути руку само да би боље осетио стисак њене руке. И осетио га је. „Та она ме љуби и ту своју љубав изјави ми у овом стиску руке. Ах тајна љубави.“

Не може бити, да и Јозефа такс љуби — биће ту нешто друго — мишљаше Никица. Путем расправљаше Мирко својим друговима Матилдину љубав према Јозефу. „Она је лепа, ал не верујем да има осећања према лепом. Јозеф је богат а и њу сигурно с'це вуче за богатством, — и то ће бити, те она њега обожава.“

Никици је ова изјава Миркова била, као нека вечера

Даклем услед оне гадне брошире против уредника „Српства“, није могло да дође до дујела. И тако је писац те пашквиле само морално пробур(н)ажен.

Од онаког сабора какав нама треба, до онаког сабора, како га г. Ђурковић сања — грдна је даљина. Али од српске свести до Ђурковићеве сањарије биће канда још много већа даљина.

„Турски Народ“ лотов је да своје говоре дели са по-
вим листом „Наше Доба“. (Уплашио се да неће морати
што друго с њима делити.)

Збиља! Пеко је замерио „Стармалом“, што овај нови
лист осудио, пре него што се исти и појавио. Ма за бога,
„Наше Доба“ издају адвокати, — а оно што је „Старма-
ли“ рекао, то је био само форпус. Даклем ми смо г. ад-
вокатима дали оно, што им се сваки дан даје без икаква
азора и замерке.

Циган и његово кумство.

Био човек и жена, па нису могли дете ни једно
да одране већ кад се које роди, и одрасте 5—6 го-
дина, а оно умре.

Усни једаред жена, — дош'о јој пеко у сну и
каже јој: „ви никад деце нећете одранити док не
окумите Цигана.“ Жена кад се пробудила каже чо-
веку већ шта је снивала.

Прошло неко време, жена роди мушко дете, па
стане наговарати човека, да иде да тражи Цигана и
да га окуми. Човек је стане одвраћати: „мани се ти
жено Цигана и њиховог кумства, сан је лажа а Бог
је истина, то је божија воља, што нама деца умиру.“

са палачинкама за његову душу. Она га је утешила. „Ни-
сам ни ја сиромашан; могу и ја заискати њену ручицу“
— мишљаше он.

Зорњача је сутра дан отпутовао.

После тога прође неколико дана а л'на гца се не
показује на прозору нити на шеталишту. Никица мишља-
ше, да се није разболела. Сети се крушака те намисли,
да их сутра пошаље Матилди. „Али боље ће бити, да их
сам однесем“ закључи он у себи. —

Сутра дан папуни Никица цепове крушака и пође к
Матилди. Није право ни из ходника изашао а прозор на
соби у којој госпођица бејаше, поче се брзо отворити и један
преп са цвећем паде на улицу. Никица потрчи, скупи цв-
ће са пренићима и пође горе. У хитњи није ни опазио,
где Јозеф скреће у једну улицу. Гђца Матилда га је ка-
сно опазила, те хтеде, да га ма намање ухвати погледима
— студ луна и ломњава препова. Никица је тада имао још
један доказ, да га Матилда љуби, те посећи црепове горе
мишљаше: еј љубави љубави ала си у неког силна, та пи-
сам се право ни из ходника промолио, а она луна црепо-
ве; сада сам бар начисто. Када горе дођем, знам да ће се
чинити и невешта, ал' ја ипак знам, како акције стоје.“

„Љубим руке милостиве“ рече Никица, када је у ход-
нику опазио стару гцу, која је пошла да донесе цвеће.

Али жена ни да чује, она је спила, па сад то мора
бити. Човек шта ће него хајд' да послуша жену; оде
и нађе Цигана и окуми га.

Кад је Циган крстио дете, и дошли кући направе
части ту се частили до зоре и разиђу се. Чим прва неде-
ља ево Цигана да види кумче, па баш кад су сели да
ручају, човек позове га ко кума да руча, ал' он од
прве речи седе за астал, није чеко двапут да га по-
зову; а кад се наруч'о он оде. Кад је дошла дру-
га недеља Циган опет тако „дошао да види кумче,
“ па баш кад они ручају. Тако је то трајало сваке не-
деље. Кумче већ величко излази помало на сокак и
сигра се с децом.

Човеку се већ досадио кум, па науми да га од-
бије, али како?

Једне недеље заповеди жени да ручак буде ра-
није готов, док није кум дошао, па кад види да не-
ма ручка ваљда ће се тако одбити. Жена пожури ру-
чак, и они ручају пре него обично, преварили су ку-
ма, а кад су ручали она брзо посклања све па су
седили и разговарали се; а синчић и он кад је руч'о
изађе на сокак да се игра са децом.

Кад је било оно време, — већ кад кум долази
— ето ти кума, па кад опази и његово кумче, где
се игра са децом, запита га: „Је л' ти код куће отац
и мати“ „Јесу.“ — одговори дете, „а јесте л' ручали“
— запита Циган. „Јесмо“ одговори му опет дете —
„ручали смо и мати све посклањала, гибаницу је о-
ставила у чекмеже, а печеног Ђурка за фурупу, а чу-
туру с вином под кревет; тако јој је све отац каз'о.“

Дете наравно као дете, што је видело то је и
казало. Кум кад је чуо, хајд' унутра, назове им Бо-
га па и сам седне; па кад је већ доста поседно, а
види да не изнесе ништа, почне им овако причати:
„Хо мај кад ја писам страда, сад баш кад сам иш'о

„О извините господине ја сам баш сада пошла да
понесем цвеће, јер сам служавку послала на пијацу.“

„О молим молим ја сам био тако слободан.“

„Госпођа и не сања, да су ти црепићи због мене
тако искомадани“ — мишљаше Никица.

„Изволите господине унутра.“ Никица уђе. Мало би-
ло задуго не било дође и гца Матилда. Поче се разговор
Никица уздиже Срем до неба и срећа што је био из Сре-
ма, та о Срему се да много говорити. Између осталог ре-
че Матилда: да је читала у немачком преводу српске пе-
сме и да би волела учити српски.

„Дакле госпођица би радо учила српски?“

„О па још како радо.“

„Ја имам доста слободних часова преко дана те ћу
бити тако слободан, да госпођици сваког дана по један час
посветим.“

Матилда је имала и једног брата, који је полазио
четврту школу, те и он изјави жељу да би радо учио срп-
ски. И тако наш Никица ступи за један корак напред.
Он је од тада редовно сваки дан долазио у кућу богатог
трговца.

(Свршиће се.)

овамо, изађе ти грдна змијурина, дебела баш као она ваша гибаница у чекмежету, а ја шта ћу спазим један камен, баш као онај ћурак за фурупом, те убијем змију, а крв је тако црвена ишла као оно вино у чутури под креветом.

Човек кад је чуо, каже жени: „дај жено донеси да кум руча, то је твоја жеља била да окуним Цигана, па сад га двори, кад ниси хтела да ме слушаш.“

И тако се нису могли њиховог кума курталисати до год није умро.

Прибележио

Т. Г.

П е т и ц и ј а.

Договарали се овнови и магарци како да се избаве од зала које трпе, и смислили да поднесу вуку најповизнију молбу да би се он умилостивио и да би боље с њима поступао. Док је трајао договор ишло је још лако, али наста невоља кад требаше извршити што је на договору закључено. Шта да раде, него хајде лисици, да је питају за савет и покажу какву су молбу начинили.

Лисица им одговори:

— Не треба ми ни да читам вашу молбу. Познавајући вас одавно, ја добро знам и шта сте написали. Однели или не однели ви ту молбу, обећао вам што или не обећао вук: са свим је све једно. Док сте год ви овнови и магарци, догле ће и вук бити вук, и ни најмање није у реду да ви тражите да се вук први промени.

(„Одјек“)

Са избора.

Неколико дана пред изборе осванули у Пакрацу плакати: „живио М. Зец народни заступник.“

Другог дана бијаху плакати већ подрапани.

Један шаливчина видећи то рећи ће:

— Е, где ти паса, растргоше нам зеца!

Паор.

Према губеру.

Кад се човек пружа,
Нек му ј' губер мера;
Нарочито овда,
— Кад нема губерра.

Доказ беснила.

Баба Јула дође ономад у полицију где је јавила, да ју је тога дана на пијаци ујело псето за ногу. Она моли да се псето истражи и провизитира, јер то псето канда је бесно.

Полицај. А по чему ви као судите, да је то псето било бесно?

Баба Јула. О за бога, господице! На пијаци је било толико лепих девојака и младих снаша, па ипак је мене стару бабу нашло и моју ногу загризио.

Полицај. Имате право. То псето мора да је или бесно или баш сасвим лудо.

Деца говоре истину.

Госпођица Јела била је са својим оцем и са својим милим братом у пивари. Ту је био и Јелкин заручник.

Пивара је била мала; гостију много, те се гђца Јела потужи како је ту страшна запара.

Заручник јој рече: Па скините шешир!

Али мали браца ушлете се у разговор, па се похвали: е, моја сека уме да скине и косу.

Келнерска промућурност.

Госп. Донесите ми један чај.

Келнер Је ли по вољи таки, или ће те чекаати док се скува?

Асоцијација мисли.

Мој пријатељ К. ожењен је човек; али у таком је послу, да често мора да путује.

То још није ништа чудновато. Чудновато је што он на путу никад не једе ћурчије печење.

А шта мислите за што га не једе? — То бива са његове велике нежности и осетљивости. Чим види ћурку, таки се сети своје жене, — па му ударе сузе на очи и изгуби апетит.

Из предавања збуњених професора.

Јулије Цезар ретко је бивао болестан. Али кад се разболео увек је то смртна болест била.

*

(И з л о г и к е.) Но, сад смо са размом готови. За идући сат остаје нам још једно велико питање: шта су мисли.

*

Росције Амери дочекао је после смрти своје велику неблагодарност. Нису га хтели у Риму сарадити. Морао је на другом месту да тражи себи гроба.

*

Овом приликом пало ми је нешто на памет, — али не могу да се сетим шта.

*

И кад се битка свршила, грозно је било чути јаук и дилек рањеника и мртваца.

*

Наполеон III. сад тек види како је погрешно, што се упустио у рат са Немачком.

*

То је било или нешто мало пре Христово рођења, или нешто мало доцније. Но то је мала разлика. Толико знам, да скоро није било.

Исправак.

У 33. броју овога листа при крају прве не ме, у место: З д е р и рухо с груди“ исправи овако: З д е р а рухо с груди.

Писмоношама и другим честитачима нека је на знање, да ће за кратко време изићи из штампе

„ДОБРОГЛАСНИК“

или

ЧЕСТИТКА ЗА НОВУ ГОДИНУ 1885.

коју је књижицу уредио уредник негдашњих „Постиљона.“ То нека је најбоља препорука за наш „Доброгласник,“ који осим лепе песме као честитке нове године и осталог одабраног садржаја, доноси још „Оду снегу,“ која ће се свакоме допасти кад је прочита.

Наш „Доброгласник“ стаје 6 новч. комад и ко се од писмоноша и других честитача нове године нама са поруком за рана пријави, томе ћемо име штампати на корицама „Доброгласника.“ Наручбине нека се шаљу одмах

Штампарији А. Пајевића
у Нови Сад.

„НЕВЕН“

Чика Јовин лист.

доноси у своме двадесеттрећем броју за 1884. овај садржај: 1. Јунаци (песма са насловном сликом) од В. В. Рашића, (уз припомоћ Чика Јовину.) 2. Миливој, приповетка из српског живота, посвећена младим читаоцима „Невена.“ од Ђур. 3. Алфред Брем. (†) од — кс — 4. Ли-Ли-Ка и Крокодил. — Ц панска прича, са седам слика. — 5. Из књиге живота. (песма.) 6. Календар старих Римљана од Браца Чеде. 7. Ласти (песма) од В. В. Рашића. 8. Даштања 9. Решење даштања. 10. Чика Јовина пошта.

Рукописи и све што се тиче уредништва, шаље се на адресу: Dr. Jov. Jovanović Wicn IX. Postlangasse Nr. 56. — „Невен“ чика Јовин лист излази двапут месечно на читавом табаку. Цена је за Аустро-Угарску на читаву годину 4 ф., на пола године 2 ф. за Србију и Црну гору и остале крајеве 10 динара или 5 ф. у банкама на читаву годину, односно 5 динара или 2 фор. 50 новч. на пола године, и шаље се на адресу: Штампарије А. ПАЈЕВИЋА у Н. Саду.

ЛИСТОВИ, КОЈЕ УРЕДНИШТВО У ЗАМЕНУ ДОБИЈА.

ЦРНОГОРКА, лист за књижевност и забаву. Уредник Јован Павловић. Излази на Цетињу једаред недељно на целом табаку. Годишња цена 6 фор.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА, лист за политику и књижевност. Излази на Цетињу једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Претплату на оба листа ваља слати поштанском упутницом на Петра Рамадановића у Котор. (Boche di Cattaro).

СРПСКИ ЛИСТ, излази у Задру једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Издавалац и одговорни уредник Саво Бјелановић.

СРПСТВО, лист за материјалне и просветне интересе народне. Уредник Лаза Панчић. Излази у Вршцу једаред недељно на читавом табаку. Годишња цена 6 фор.

НАШЕ ГОРЕ ЛИСТ, недељни лист за просветне и привредне цели. Излази у Панчеву једаред недељно на читавом таб. ку. Издавалац и одговорни уредник Јован Поповић. Годишња цена 4 фор.

САРАЈЕВСКИ ЛИСТ, излази у Сарајеву три пута у седмици. Званичан лист земаљске владе. Годишња цена 8 фор. Цео садржај штампан се на поредо латиницом и ћирилицом.

DRAŠKOV RABOŠ, list za svakoga. Izlazi u Spljetu dva puta mjesečno. Godišnja cijena 2 fl. Vlasnik-izdavalac i odgovorni urednik Jovo Meteičić, коме и предплату ваља упућивати.

NAPREDAK, časopis za učitelje, uzgojitelje i sve prijatelje mladeži. Organ „Hrvatskoga pedagogijsko-književnoga shora“. Izlazi u Zagrebu svakoga 1. 10 i 20 dana u mjesecu. Godišnja cijena 5 fl.

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ, издаје санитетско одељење министарства унутрашњих послова, одговорни уредник Др. Владан Ђорђевић. Излази у Београду сваке седмице једаред на читавом табаку, а цена му је годишње 10 динара.

SLOVAN, излази у Љубљани сваке недеље на читавом табаку. Цена годишња 4 фор. Издавалац и власник Иван Хрибар, коме и предплату ваља упућивати.

VIENAC zabavi i pouci. Izlazi u Zagrebu svake nedelje na dva arka. Donosi svaki broj dve lepe slike. Godišnja cijena 7 for. Izdaju i uredjuju V. Klaić i M. Maravić.

SLOVINAC izlazi u Dubrovniku 1. 11 i 21 svakog mjeseca. Cijena mu je 5 for. godišnje. Odgovorni urednik Vjekoslav Pretner. Izdavalac tiskarna Dragutina Pretnera.

СРПСКИ ЗАБАВНИК, издаје и уређује га Душан Ружић. Излази у Загребу сваког 5, 15 и 22 дана у месецу. Годишња цена 4 фор. Рукописи и предплата шаљу се уреднику у Загреб жупанијска улица бр. 4.

САДАШЊОСТ, недељни лист за просвету, привреду и забаву народну. Излази у Бел. Кикинди, куда и предплату ваља слати на име самог уредника г. Паје Петровића. Цена је листу 3 фор. на читаву годину.

БАЧВАНИН, лист за просвету, привреду, трговину и забаву. Излази у Сомбору сваке недеље на целом табаку. Одговорни уредник Мита Поповић, издавалац штампарија Мужика и Партлића. Цена је листу: на годину 4 фор., на пола године 2 ф. односно 10 и 5 динара за Србију.

ГОЛУБ, лист за српску младеж. Излази у Сомбору месечно једанпут на читавом табаку. Уредник Јован Благојевић, издавалац књижара Миливоја Каракашевића. Цена је 1 фор. на целу годину, за Србију 2½ динара.

СРПЧЕ лист за српчак. Излази у Београду на целом табаку два пута месечно. Уредник Ј. Миодраговић, издавалац М. В. Поповић. Претплатна цена за Аустро-Угарску 3 фор. на целу годину, а за Србију 4 динара.

ПРЕОДНИЦА, лист за уметност, забаву и поуку. (Под окриљем друштва за уметност) излази у Београду два пута месечно, на читавом табаку. Одговорни уредник Драг. Ј. Илић, издавалац Т. Ј. Богдановић. Годишња цена за Србију 12 динара. За остале српске крајеве 6 ф.

ОДЈЕК, лист политични, економни и књижевни. Излази у Београду уторником, четвртком и суботом на читавом табаку. Власник и уредник Стојан М. Протић. Годишња цена 24 динара односно 12 фор. у банкама.

СРБОБРАН, лист за политику, народну просвету и привреду. Излази у Загребу уторником, четвртком и недељом. Власник и одговорни уредник П. Јовановић. Цијена је листу 10 фор. годишње.

ЗАСТАВА. Излази у Н. Саду средом, петком и недељом на целом табаку, а уторником на пола табака. Одговорни уредник Тоша Бекић, издавалац српска штампарија дра Светозара Милетића. Цена је листу 14 фор. на читаву годину, односно 35 динара за Србију.

Види додатак „Стармалом.“

Писмоношама и другим честитачима нека је на знање, да је изашао из штампе

„ДОБРОГЛАСНИК“

или

ЧЕСТИТКА ЗА НОВУ ГОДИНУ 1885.

коју је књижицу уредио уредник негдашњих „Постиљона.“ То нека је најбоља препорука за наш „Доброгласник,“ који осим лепе песме као честитке нове године и осталог одабраног садржаја, доноси још „Оду снегу,“ која ће се свакоме допасти кад је прочита.

Наш „Доброгласник“ стаје 6 новч. комад и ко се од писмоноша и других честитача нове године нама са поруком за рана пријави, томе ћемо име штампати на корицама „Доброгласника.“ Наручбине нека се шаљу одмах

Штампарии А. Пајевића
у Нови Сад.

ЛИСТОВИ, КОЈЕ УРЕДНИШТВО У ЗАМЕНУ ДОБИЈА:

„НЕВЕН“ ЧИКА-ЈОВИН ЛИСТ, уређује власник му Змај-Јован Јовановић, издање и штампа А. Пајевића, у Новоме Саду. Излази два пута месечно на читавом табаку. Цена је листу 4 фор. или 10 динара годишње. 2 ф. односно 5 динара полугодишње.

„ГЛАС ИСТИНЕ“ лист за духовне беседе, животописе и старине, издање и штампа А. Пајевића у Н. Саду. Излази два пута месечно на читавом табаку. Цена је листу 2 ф. или 5 динара годишње, 1 ф. или 2½ дин. полугодишње.

„ЈАВОР“, Лист за забаву, поуку и књижевност. Власник Змај-Јован Јовановић уредник др. Илија Огњановић. Издање књижаре Луке Јоцића и друга. Излази у Н Саду сваке недеље на читавом табаку. Цена је листу 5 ф. на читаву годину, 2 ф. 50 на пола године. За стране земље 6 фор. годишње.

ЦРНОГОРКА, лист за књижевност и забаву. Уредник Јован Павловић. Излази на Цетињу једаред недељно на целом табаку. Годишња цена 6 фор.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА, лист за политику и књижевност. Излази на Цетињу једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Претплату на оба листа ваља слати поштанском упутницом на Петра Рамадановића у Котор. (Boche di Cattaro).

СРПСКИ ЛИСТ, излази у Задру једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Издавалац и одговорни уредник Саво Бјелановић.

СРПСТВО, лист за материјалне и просветне интересе народне. Уредник Лаза Нанчић. Излази у Вршцу једаред недељно на читавом табаку. Годишња цена 6 фор.

НАШЕ ГОРЕ ЛИСТ, недељни лист за просветне и

привредне цели Излази у Панчеву једаред недељно на читавом таб ку. Издавалац и одговорни уредник Јован Поповић. Годишња цена 4 фор.

САРАЈЕВСКИ ЛИСТ, излази у Сарајеву три пута у седмици. Званичан лист земаљске владе. Годишња цена 8 фор. Цео садржај штампа се на поредо латиницом и ћирилицом.

DRAŠKOV RABOŠ, list za svakoga. Izlazi u Spljetu dva puta mjesečno. Godišnja cijena 2 fl. Vlasnik-izdavalac i odgovorni urednik Jovo Metečić, коме и предлату ваља упућивати.

NAPREDAK, časopis za učitelje, uzgojitelje i sve prijatelje mladeži. Organ „Hrvatskoga pedagogijsko-književnoga sabora“. Izlazi u Zagrebu svakoga 1. 10 i 20 dana u mjesecu. Godišnja cijena 5 fl.

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ, издаје санитетско одељење министарства унутрашњих послова, одговорни уредник Др. Владан Ђорђевић. Излази у Београду сваке седмице једаред на читавом табаку, а цена му је годишње 10 динара.

SLOVAN, излази у Љубљани сваке недеље на читавом табаку. Цена годишња 4 фор. Издавалац и власник Иван Хрибар, коме и предлату ваља упућивати.

VIENAC zabavi i pouci. Izlazi u Zagrebu svake nedelje na dva arka. Donosi svaki broj dve lepe slike. Godišnja cijena 7 for. Izdaju i uređuju V. Klaić i M. Maravić.

СРПСКИ ЗАБАВНИК, издаје и уређује га Душан Роговић. Излази у Загребу сваког 5, 15 и 22 дана у месецу. Годишња цена 4 фор. Рукописи и предплата шаљу се уреднику у Загреб жупанијска улица бр. 4.

САДАШЊОСТ, недељни лист за просвету, привреду и забаву народну. Излази у Бел. Кикинди, куда и предлату ваља слати на име самог уредника г. Паје Петровића. Цена је листу 3 фор. на читаву годину.

БАЧВАНИН, лист за просвету, привреду, трговину и забаву. Излази у Сомбору сваке недеље на целом табаку. Одговорни уредник Мита Поповић, издавалац штампариија Музика и Царглића. Цена је листу: на годину 4 фор., на пола године 2 ф. односно 10 и 5 динара за Србију.

ГОЛУБ, лист за српску младеж. Излази у Сомбору месечно једанпут на читавом табаку. Уредник Јован Благојевић, издавалац књижара Миливоја Каракашевића. Цена је 1 фор. на целу годину, за Србију 2½ динара.

СРПЧЕ, лист за српчад. Излази у Београду на целом табаку два пута месечно. Уредник Ј. Миодроговић, издавалац М. В. Поповић. Претплатна цена за Аустро-Угарску 3 фор. на целу годину, а за Србију 4 динара.

ОДЈЕК, лист политични, економни и књижевни. Излази у Београду уторником, четвртком и суботом на читавом табаку. Власник и уредник Стојан М. Протић. Годишња цена 24 динара односно 12 фор. у банкама.

СРБОБРАН, лист за политику, народну просвјету и привреду. Излази у Загребу уторником, четвртком и недељом. Власник и одговорни уредник П. Јовановић. Цијена је листу 10 фор. годишње.

ЗАСТАВА. Излази у Н. Саду средом, петком и недељом на целом табаку, а уторником на пола табака. Одговорни уредник Јаша Томић, издавалац српска штампариија дра Светозара Милетића. Цена је листу 14 фор. на читаву годину, односно 35 динара за Србију.

МАТРИКУЛАРНИХ ПРОТОКОЛА

(НА ПРОПИСАНОЈ ХАРТИЈИ)

ЗА РОЂЕЊЕ, ВЕНЧАЊЕ И УМРЛЕ,

као и изводи из истих протокола могу се добити како на поједини табак, тако и на књиге, по жељи укоричене и у лепим тврдим корицама, у платну и са кожном полеђицом, а по најјефтинију цену у

штампарији А. Пајевића

У Новом Саду.

ДВЕ НОВЕ КЊИГЕ

I.

ЧИТАНКА

ЗА ПРВИ И ДРУГИ РАЗРЕД
НИЖИХ ЗАНАТЛИЈСКИХ ШКОЛА.

Мађарски написали:

Др. Геза Емерици

Мавро Гелери

управитељ занатлијских школа.

бележник зем. занат. задруге.

и

Јосиф Петерфи-Јагочки

министарски надзорник занат. школа.

За употребу српских ученика занатлијских школа

ПРИРЕДИО

Стеван В. Поповић

епарх. школ. референт.

Књига је тврдо укоричена и броји 300 страна.
Цена јој је 90 новч.

II.

ЗА КРАТКО ВРЕМЕ ИЗАЂИ ЋЕ ИЗ ШТАМПЕ

ПЛОВИГРАД

ПРИЧА

ЖИЛ-ВЕРНОВА

ПРЕВЕО

Бранко Мушицки.

Књига ће изнети 12 штампани табака на 8-ци, и цена јој је само 60 новч.

На обе књиге нека се наручбине упућују
Штампарији А. Пајевића у Н. Сад.

ЈОШ СЕ МОЖЕ ДОБИТИ

„ОРАО“

ВЕЛИКИ ИЛУСТРОВАНИ КАЛЕНДАР ЗА 1885.

СА НАЈОДАБРАНИЈОМ САДРЖИНОМ И 25 ВЕШТАЧКИ ИЗРАЂЕНИХ СЛИКА

ГОДИНА ЈЕДАНАЕСТА

Цена 50 новч или 1 динар

Ко поручи најмање 25 ком. за готов новац, добија комад по 33 новч. Наручбине ваља упућивати издавалац-штампарији А. Пајевића у Н. Саду.

ШТАМПАРИЈА А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМ САДУ.

ОГЛАСИ.

ПОШТОВАНИМ ДОМАЋИЦАМА

У интересу је сваке домаћице без сумње, да може у свако доба зготовити добру каву, а то се зацело најбоље даје постићи мешањем Чинкел-ове црвеног крста каве, која је као што сви признају најваљанији и најкуснији фабрикат.

За то не треба ни једна домаћица да пропусти, а да не набави за своју кућу:

ЧИНКЕЛ-ОВУ ЦРВЕНОГ КРСТА КАВУ.

Чинкел-ова црвеног крста кава може се добити у свакој већој специјалској трговини у округлим пакетима од круте хартије.

Онда је само права, ако има на њојзи заштитна белешка црвеног крста.

С поштовањем

Авг. Чинкел-ови синови
Aug. Tschinkel Söhne.

6-15

НАЈБОЉИ
ПАПИР ЗА ЦИГАРЕТЕ
У ШТАМПАРИЈИ

LE NOUBLON

ФРАНЦУСКИ ФАБРИКАТ
од SAWLEY & HENRY у Паризу.
Ваља се чувати од подражавања!

Само је оца овај папир за цигарете прави, ако је на сваком листу описак Le Noublon и ако сваки картон има марку штитицу и сигнатуру.

500 FEUILLES
FRANCAIS
FORMY
SAWLEY & HENRY
PARIS.

Fac-Similé de l'Etiquette

17-36

КАСЕ

КАСЕ

КАСЕ

по најновијој американској системи
сигурне од ватре и харе
из фабрике

ФЕЛИКСА БЛАЖИЧЕКА

У БЕЧУ

у солидности и каквоћи израде не уступају ни једној до сада познатој фабрици а у цени су знатно јефтиније. — Наручбине прима и одправља госп. Борђе Миличевић, трговац у Бечу, Lazzenhof, код кога се могу мустре видити и цене сазнати.

32-33